

Mirosław Pietrzak

Nowinka, gm. Tolkmicko, woj. elbląskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 13, 172-173

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

z kamienia wapiennego układanego na zaprawie wapiennej. Posiada wymiary 12 m x 16 m. Grubość murów wynosi 2,15 m. Przy narożnikach północnym i zachodnim posiada przypory. Narożnik południowy wieży łączy się z miejskim murem obronnym. Wieża datowana jest na schyłek XIII wieku.

Badania będą kontynuowane.

NIEWIAROWO, gm. Trzcianne
woj. łomżyńskie
Stanowiskol

Uniwersytet Warszawski
SSP "Universitas"
Zakład Badań Archeologicznych

Badania prowadził mgr Włodzimierz Peła. Finansował WKZ w Łomży. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne.

Celem ratowniczych badań było zadokumentowanie odsłoniętych ścian żwirowiska, na których widoczne były warstwy kulturowe i nasypowe związane z budową i funkcjonowaniem grodu oraz wykonanie wykopów badawczych na majdanie grodziska. Łączna powierzchnia 4 wykopów sondażowych wynosiła 63 m².

Stwierdzono, że grodzisko ma kształt czworokąta. W nasypie wału ziemnego nie wystąpiły ślady umocnień w postaci płaszcza kamiennego czy palisady. W centralnej części majdanu nie stwierdzono wyraźnych reliktyw zabudowy. Występująca warstwa czarnej przepalanej ziemi i skupisk kamieni /paleniska?/ sugerują istnienie zabudowy naziemnej. Natomiast dookoła majdanu, a przed wałem ziemnym, natrafiono na półziemianki. Być może, niektóre z nich zostały częściowo w wał wkopane. Od strony zachodniej, pod warstwami nasypowymi wału, wystąpiła warstwa spalenizny i zwęglone belki drewniane. Prawdopodobnie w pierwszej fazie gród oddzielony był od położonej na zachód od niego osady, palisadą. Istnieje jeszcze możliwość założenia grodu na części poprzedzającej go osady /na cyplu wzniesienia w widłach dwóch cieków wodnych/. Problem ten wyjaśni dokładna analiza materiału i dokumentacji. Wstępna chronologia obiektu - XIII wiek.

Materiały po opracowaniu zostaną przekazane Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków w Łomży.

Badania zostały zakończone.

NOWINKA, gm. Tolkmicko
woj. elbląskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Pietrzak. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Ósmy sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury pruskiej /VI-VII w. n. e. /.

Kontynuowano prace ratownicze w północnej części cmentarzyska. Przebadano 2, 5 ara powierzchni odkrywając i eksplorując groby /nr nr 106-120/ ciepłopalne, jamowe, ludzkie i pochówki końskie. W pięciu wypadkach grobom ciepłopalnym towarzyszyły pochówki koni /groby nr nr 112, 114, 117, 118, 120/. W wypadku grobu nr 120 pod ciepłopalaną jamą grobową znajdowały się 2 szkielety koni. Pochówek koński nr 119 pozbawiony był ciepłopalnego grobu jamowego. Większość grobów ludzkich ciepłopalnych z reguły była bardzo ubogo wyposażona. Na zawartość inwentarza zazwyczaj składały się skorupy, przepalone kości ludzkie i węgle drzewne, w jednym wypadku w jamie grobowej odkryto brązową zapinkę, tarczowatą. Wyjątkowo bogato wyposażony był grób nr 120 zawierający miecz żelazny jednosieczny, 3 naczynia gliniane o kształtach smukłych, zapinkę brązową tarczowatą, sprzączkę brązową. Z dotychczas odkrytych grobów wojowników, wszystkie zawsze były bardzo bogato wyposażone.

Pochówki końskie usytuowane były na linii S-N z łbami od S. Konie grzebane były w pozycji leżącej na boku lub na brzuchu z silnie podkurczonymi przednimi i tylnymi nogami. Każdy szkielet wyposażony był w wędzidła żelazne. Z siedmiu odkrytych koni, przy trzech zachowały się ozdobne okucia uzdy, zaś w wypadku grobu nr 118, każde prostokątne okucie uzdy posiadało bogatą ornamentykę, a rozdzielcze w kształcie tarczek zdobione są na całej powierzchni.

Nowy materiał zabytkowy nie wniósł istotnych zmian w datowaniu cmentarzyska.

NOWY BROWINIEC, gm. Lubrza
woj. opolskie
Stanowisko 3

patrz
okres halszacki

OLEŚNO-WALCE
woj. częstochowskie
Stanowisko 3

Muzeum Regionalne w Oleśnie
Stowarzyszenie Miłośników
Oleśna w Oleśnie

Badania prowadził mgr Wojciech Łonak. Finansował WKZ w Częstochowie. Trzeci sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna ze śladami osadnictwa kultury łużyckiej i przeworskiej.

Stanowisko położone jest na terasie Stobrawy, na południowy-wschód od centrum Oleśna, ok. 700 m na południe od ruin majątku Walce i jednocześnie 500 m od stanowiska 4.

Przebadano 4, 5 ara, odkryto 56 obiektów, 4 z nich można bezsprzecznie zaliczyć do obiektów wczesnośredniowiecznych, 3 z nich to paleniska. Dalszych 6 obiektów o charakterze gospodarczym zawierało w wypełnisku ceramikę kultury łużyckiej. Pozostałe 46 obiektów to stożkowate w przekroju jamy, zagłębione w całość na głęb. 0, 22-, 040 m. W rzucie poziłym okrągłe